

GYERTYAGYÚJTÁS

Lukátsi Vilma

Lukátsi Vilma:
GYERTYAGYÚJTÁS

Őszi nyúlós szürkeség a város,
mindenki fázik, az aszfalt sáros,
olykor szélroham rázza a fákat,
összeverődnek a kopár ágak,
a hegyek mögül elindult a szél,
hópihés szárnyán hamar ideér
a tél.

A kezem-lábam nekem is hideg,
de én szeretem mégis a telet,
ha kinn sötét van - befelé nézek,
bennem karácsony-gyertyácskák égnek!
Parányi fényük meghitt világa
elég az út megmutatására,
amerre járok. Siető sarkam
apró dallamot kopog ki halkán:
'...téli szél szárnyán jött az üzenet,
rongyos viskóban Jézus született
karácsony éjjelén...'

- Ha megengeded, megkérdeznék:
mondd, a kis gyertyák nálad nem égnek?
te ne ismered ezt a dallamot?
vagy a gondjaid ehhez túl nagyok?

Ajtódnál állok én és zörgetek,
kis lángot hoztam, új fényt, új tüzet!
Gyertyagyújtásra beengedjete!
Amikor már ég,
én tovább megyek.
Ahogy jöttem, úgy megyek a télben,
kívül köd-szürkén - belül nagy fényben.
Gyertyák sercennek új lángra gyúlva,
ha megkérdezik, elmondom újra:
'...téli szél szárnyán jött az üzenet:
rongyos viskóban Jézus született
karácsony éjjelén...'

Forrás: www.keresztyendalok.hu